
Bez Mane Pred Prijestoljem Božjim

By David Wilkerson

June 23, 2008 "Oni su otkupljeni od ljudi kao prvenci Bogu i Janjetu. U njihovim se ustima ne nađe laž; oni su bez mane" (Otk 14,4-5).

Moja žena i ja objedovali smo s obiteljskom prijateljicom koju dugo poznamo. Usred jela, iznenada je naša prijateljica iznijela misli koje čujem od kršćana širom ove zemlje. Rekla nam je:

"Kao što znate, moj muž je optičar. Izrađuje i popravljiva naočale. Čitav život teško smo oboje radili i uspjeli uštedjeti nešto novca. Imamo i nešto novca u umirovljeničkom fondu. Ali upravo sada kad počinjemo razmišljati o umirovljenju, vidimo stvari koje nas plaše. Nacije širom svijeta padaju u gospodarske krize. Naša zemlja ne može ne biti pogođena svime time. A tu su još i svi oni teroristički napadi.

Moj muž i ja više ne možemo slušati takve vijesti. Kad god u ruke uzmemo novine, još se jedna strašna stvar negdje dogodila. Znam da se kršćani ne bi trebali bojati, ali teško je ne bojati se kad vidiš sve te strašne stvari koje se događaju. Svaki put kad se sjetim naše hipoteke i otplate zajma za auto, borim se sa strahom. Na kraju krajeva, tko zna hoće li ljudi kupovati naočale kad gospodarstvo krene nizbrdo?

S tim se strahovima moram svakodnevno boriti. Osjećam se loše već i zbog takvih osjećaja, jer znam da bih se trebala pouzdati u Gospodina. Ali iskreno, stvari postaju tako strašne da je teško ne bojati se."

Vjerujem da je naša prijateljica glasno izrekla ono kroz što prolaze mnogi iskreni kršćani. Radi se o borbi da se ukloni strah iz srca. Poput nje, većina vjernika koji pišu našoj službi osjeća da se naša nacija raspada i da se na našem vidiku pojavljuje neka kobna katastrofa. Kad čuju sva strašna izvješća o onome što se događa ovdje i širom svijeta, teško uspijevaju počivati u obećanoj Božjoj sili očuvanja.

Mnogi nam kršćani pišu da si ne mogu pomoći što su zahvaćeni strahom. Misle da nisu pripremljeni za pogibeljne prilike kakve će gospodarski kaos donijeti. Drugi opet kažu da se pripremaju za svoje fizičko preživljavanje jer su uvjereni da će financijski holokaust završiti i u socijalnom kaosu.

Činjenica je da koliko god smo možda pravedni i koliko god smo možda jaki u vjeri, sva ta strašna neizvjesnost onoga što će se dogoditi mora utjecati na naše ljudske emocije. Sve je to vrlo zastrašujuće. A najgore je to što će u danima koji su pred nama sve postajati još zlokobnije.

Ali za pobjedonosnog kršćanina čiji su grijesi pokriveni Isusovom krvi postoji dobra vijest. I ja vjerujem da ako držimo svoje oči na toj dobroj vijesti, razmišljajući o njoj dan i noć, nikakvo zlo izvješće neće nas nikada zbuniti. Evo što je ta dobra vijest koju Bog želi da znamo: Svi ćemo stati pred prijestolje suda.

Ako vam se čini čudnim što ovu izjavu nazivam "dobrom vijesti", razumijem to. No istina je da ako ste kršćanin, takva vam vijest uopće ne bi smjela zvučati strano. Dopustite mi objasniti.

Narod Božji ima dobar razlog gledati iza strašnih vremena "Ljudima je određeno samo jedanput umrijeti – potom dolazi sud" (Heb 9,27). Kao što Pismo svjedoči, naši su životi ovdje na zemlji poput trave. Jedan dan smo ovdje, rastemo i napredujemo, sljedećeg dana venemo, a onog iza već nas nema. Uvjeren sam da ćemo u vječnosti u jednom trenu svi shvatiti kako su nevažni i kratkotrajni bili

naši sadašnji strahovi i kušnje. Vidjet ćemo i kako je Gospodin čitavo vrijeme bio nazočan s nama, pazeći na nas svojim spasonosnom silom očuvanja.

U ovoj točki mogu zamisliti što mislite: "Kako mogu ovo prihvatiti kao dobru vijest? Svoje srce pokušavam osloboditi svih strahova o dolazećoj gospodarskoj depresiji i svemu nasilju koje bi nakon toga moglo uslijediti. Podsjećaš me da ću umrijeti i da ću morati stati pred sud i dati račun za svoj život. Kakva je to utjeha? Dan kad ćemo stati pred Kristovo prijestolje bit će strašan. Morat ćemo dati račun za svaku misao i djelo."

Znam da mnogi iskreni kršćani imaju taj isti osjećaj u vezi sa sudom. Kad god se sjete da dolazi taj dan, zadrhte u sebi: "Kako mogu dati račun za milijune grešnih misli koje sam imao, a koje nisu bile slične Kristu? Kako mogu odgovarati za tisuće i tisuće beskorisnih riječi koje sam izgovorio? Kako se mogu suočiti sa svim svojim zlim djelima, s grijesima propusta, sa svojim bezbrižnostima, mrmljanjima i bezvoljnošću, s grijesima protiv svjetla i grijesima moje mladosti? Kako ću onoga dana biti u stanju pogledati Isusu u oči? Kako mogu izbjeći drhtanje od straha kad dođe to vrijeme?"

Donosim vam dobru vijest, slavnu vijest, koja će vam pomoći da podnesete sve loše vijesti koje čujete. Vjerujem da će vam ta vijest sačuvati srce i duh mirnim, čak radosnim, kroz sve što dolazi na zemlju. Evo te dobre vijesti:

Ako ste se pokajali za grijeh i pouzdajete se u Isusa vjerujući u njegovu krv koja čisti te se svakodnevno podređujete njegovu gospodstvu, stajat ćete pred njegovim prijestoljem bez mane ili straha. Zapravo, bit ćete priznati pred svima nazočnima – pred svakim čovjekom, anđelom i demonom iz pakla kao dragocjena Kristova zaručnica.

Vjerujem da ću vam pokazati da se nećete morati suočiti ni s jednim grijehom protiv vas i da na vidjelo neće biti iznijet nikakav vaš neuspjeh, nego da ćete biti u stanju stajati ondje bez mrlje.

Nijedan vaš grijeh neće se ondje spomenuti. Umjesto toga, mnoštvu okupljenih bit će pokazana samo vaša dobra djela – uključujući i vaša vjera u Isusa Krista.

Na dan suda, sva vaša zla djela već će biti osuđena i uništena. Ne želim ući u raspravu o tome kakav će to točno sud biti – hoće li biti jedan ili dva suda – niti o drugim temama o kojima biblijski učitelji stalno raspravljaju. (Neki kažu da će biti jedan sud, dok drugi tvrde da će biti dva – jedan za vjernike, a drugi odvojen od ovog za sve ostale. Puritanci i drugi teolozi u povijesti učili su da će biti jedan opći sud i da su Kristov sud i "veliko bijelo prijestolje" jedan te isti sud.)

Dovoljno je reći da ćemo svi morati dati račun za svoja djela, bila ona dobra ili loša. Pismo nam govori: "Jer sva će skrivena djela, bila dobra ili zla, Bog izvesti na sud" (Prop 12,14). Možda ćete reći: "Ali upravo si mi rekao da se grijesi svetih neće spominjati. Kako to može biti ako Biblija govori da će svako djelo, bilo dobro ili zlo, biti izvedeno na sud? Kako možemo stajati pred Bogom bez straha ako će naša zla djela biti iznijeta na vidjelo?"

Moramo imati na umu da će na sudu biti dvije skupine: ovce i jarci. Te dvije skupine stajat će onoga dana pred Gospodinom odvojeno, jedna skupina na desnoj, a druga na lijevoj strani: sveti i grešnici, sinovi i robovi, vjerni i nevjerni, mudri i ludi, vjernici i nevjernici. A zla djela o kojima se ovdje govori, koja će onoga dana biti razotkrivena, samo su djela grešnika.

Pismo govori da će sva njihova zla djela biti iznijeta na vidjelo i razotkrivena. Svaka pokvarena misao,

svaka tajna želja, svaka požuda, svaka opaka zamisao, svako odricanje Krista, svaka psovka – sve će se objaviti i osuditi.

U drugu ruku, onoga dana nikakvo zlo djelo pravednih neće se spominjati. Umjesto toga, svaka dobra stvar u vezi s njihovim životima iznijet će se na vidjelo: svaka sveta misao, svako djelo milosrđa, svako posvećeno djelo. Naš Gospodin učinit će da svi nazočni čuju za svaki vapaj srca, za svaki zalogaj kruha gladnima, za svaki komad odjeće onima koji su se smrzavali ili su bili goli. On će svako dobro djelo iznijeti na otvoreno. Bit će to slavan trenutak!

Činjenica je da kad ćemo stajati pred našim Gospodinom na sudu, bit ćemo savršeni u njemu. To znači da će sve što smo učinili, uključujući svaki grijeh koji smo počinili, već biti pokriveno njegovom krvi i nikada se više neće spominjati. Ukratko, nema osude za pravedne, nikakve. Isus nam kaže: "Zaista, zaista, kažem vam, tko sluša moju riječ i vjeruje onomu koji me posla, ima vječni život. On ne dolazi na sud, već je prešao iz smrti u život" (Iv 5,24). Isus u biti govori: "Ako vjerujete u mene, nećete pasti pod osudu. Umjesto toga, preći ćete iz smrti u život."

Doista, Pismo nam od korice do korice govori da kad nam Gospodin jednom oprostí naše grijehé, briše ih iz svoga sjećanja:

- "A ja, ja radi sebe opačine tvoje brišem, i grijeha se tvojih ne spominjem" (Iz 43,25).
- "Kao maglu rastjerao sam tvoje opačine i grijehé tvoje poput oblaka. Meni se obrati, jer ja sam te otkupio" (Iz 44,22).
- "...oprostit ću bezakonje njihovo i grijeha se njihovih neću više spominjati" (Jer 31,34).
- "...bit ću milostiv prestupcima njihovim, grijeha se njihovih više neću nikako sjećati" (Heb 8,12).
- "'Ovo je savez koji ću sklopiti s njima poslije ovog vremena', veli Gospodin: 'Stavit ću zakone svoje u srca njihova i upisat ću ih u pamet njihovu, a grijeha se njihovih i bezakonja njihovih nipošto neću više sjećati'" (Heb 10,16-17).
- "Još jednom imaj milosti za nas! Satri naše opačine, baci na dno mora sve grijehé naše" (Mih 7,19).

Tu je obilje dobrih vijesti za svakoga kršćanina koji se bori ili radi na tome da usmrti djela svoga tijela u svojoj vlastitoj snazi. Odnosi li se to i na vas? Koliko ste puta pokušali stisnuti zube i ići naprijed prema pobjedi u svom kršćanskom životu? Koliko ste obećanja dali Bogu samo da biste ih opet prekršili? Koliko ste mu puta pokušali ugoditi boreći se sa svojim požudama i navikama samo da biste još jednom podbacili?

Evo dobre vijesti za vas zapisane u knjizi proroka Miheja: "Ja, Gospod, satrt ću vaše opačine!" U ovim nam odlomcima Riječ Božja daje sliku za slikom da on briše naše grijehé iz sjećanja. On ih se više ne sjeća. Pokapa ih na dnu mora. Satire ih, što znači da ih lovi i uništava. Izaija nam čak govori da Bog uzima naše prekršaje i baca ih sebi za leđa: "...za leđa si bacio sve moje grijehé" (Iz 38,17). To znači da Bog nikada više neće gledati u naše grijehé i prepoznavati ih.

Dopustite mi sad da vas nešto pitam: Ako Bog zaboravlja naše grijehé, zašto ih vi i ja ne zaboravljamo? Zašto uvijek dopuštamo đavlu da iskopa neki mulj ili kaljužu iz naše prošlosti i maše nam njima pred licem kad su svi naši grijesi već pokriveni Kristovom krvi? Očišćavajuća, opraštajuća sila Isusove krvi sveobuhvatna je. Ona pokriva čitav naš život.

Onoga dana sve će knjige biti otvorene i pregledane. Ivan piše o sudu: "Zatim opazih veliko bijelo

prijestolje i onoga koji je sjedio na njemu. Ispred njegova lica iščeznu zemlja i nebo. Ni trag im nije ostao! I opazih mrtvace, male i velike, gdje stoje pred prijestoljem. I otvoriše se knjige. I druga knjiga, knjiga života, bi otvorena. Tada su mrtvaci suđeni prema onom što je napisano u knjigama, po svojim djelima" (Otk 20,11-12).

Jeste li zapazili kako Ivan kaže da su na sudu bile knjige i jedna knjiga. Što su te prve knjige? To su dosjei života svakoga pojedinog grešnika koji stoji pred Suceom. Vidite, svaki nevjernik ima knjigu djela koja se zapisuju u nebu. Svaka stranica njegove knjige jest zapis kako je živio. Možete li zamisliti kako će to biti za prijestupnika kad onoga dana bude stajao pred Gospodinom? Svaka misao, riječ i djelo u njegovom životu bit će iznijeti na otvoreno i otkrit će se njegova opačina.

Ali za pravednike bit će samo knjiga života. A kad se ona otvori, nećemo čuti ni riječi, ni izvješća, ni zapisa ni o jednom grijehu ili neuspjehu nijednoga čovjeka Božjeg. Zašto? Svi njihovi grijesi pokriveni su Isusovom krvi. Jedino što će se pojaviti u toj knjizi bit će naša imena. Zapravo, ona će sadržavati naša nova nebeska imena. Sam Bog otkrit će nam koja su to naša nova imena.

Kako se naša imena zapisuju u knjigu života? Zapisana su u trenutku kad povjerujemo svim svojim bićem da je Isus Krist prolio svoju krv za nas. To se događa kad zatražimo pobjedu njegova križa i odlučimo ga tražiti svim svojim srcem, umom, dušom i snagom, u svemu se podređujući njegovu gospodstvu.

Štoviše, Bog nudi divno obećanje svima koji su krivi za užasne "skerletne" grijehe, čija su djela bila krvava, sa smradom pakla ... koji su svoja tijela zlostavljali alkoholom, drogom, perverzijama, bludom ... koji se crvene kad se sjete svoje prošlosti ... koji se prestrave kad se sjete kako su bili blizu naglavačke odletjeti u pakao. Božje obećanje za njih je da će Sudnjega dana moći sa sigurnošću stajati, s velikom radosti, bez traga straha. On jamči: "Budu li vam grijesi kao grimiz, pobijeljet će poput snijega; kao purpur budu li crveni, postat će kao vuna" (Iz 1,18). S obzirom da su se pokajali za svoje grijehe, da im je oprosteno i da se pouzdaju u njegovu opraštajuću milost, pomireni su s njim po vjeri.

Kakva god bila vaša prošlost, Bog vas više ne gleda kao što ste jednom bili. U njegovim očima više niste narkoman. Niti ste alkoholičar, preljubnik, prostitutka, utajivač poreza, lopov. Umjesto toga, promijenili ste se u dragocjenu, ljupku zaručnicu bez mrlje. I on čeka na vašu nazočnost na slavlju, na svadbenoj gozbi, kad ćete se pridružiti svome Zaručniku.

Recite mi, bi li Zaručnik koji očekuje svoj dan vjenčanja iznenada optužio svoju nevjestu na sudu za pokvarenost? Nijedan ženik ne bi. Možda se pitate: "Ali zar neće Isus osuditi svu zloću? Neće li osuditi grijeh?" Da, ali Krist s kojim ćete se onoga dana sresti jest isti Krist koji vas je pozvao, spasio, oprostio vam, otkupio vas svojom vlastitom krvi, očistio vas, obilježio vas na vašem čelu kao svoje vlastito i posreduje za vas sve ove godine.

Dok budete stajali pred Isusom, gledat ćete ga kao svoga muža, svoga otkupitelja, svoga prijatelja, svoga odvjetnika, svoga zagovornika. U tom ćete trenutku stajati savršeni u njemu. Pojavit ćete se bez mane, bez mrlje ili nabora, sveti i besprijeborni. "Vas koji ste zbog prekršaja i neobrezanja svoga tijela bili mrtvi, oživi zajedno s njim; oprostite vam dobrohotno sve prekršaje" (Kol 2,13). "(On) ... vas može očuvati od pada i postaviti neporočne i razdragane pred njegovom slavom" (Jd 24).

Mi smo Kristovo tijelo – kost njegove kosti, meso njegova mesa. Mislite li da će on pred Božjim prijestoljem sakatiti svoje vlastito tijelo pred svim vojskama đavla i okupljenim zlikovcima? Nikada. On

će nas koji tvorimo njegovo tijelo ljubiti i brinuti se za nas. Onoga dana neće iznenada odrezati neki ud. Uz to, Isus je ugaoni kamen čitave Crkve. Mislite li da će on ukloniti samoga sebe iz te zgrade i srušiti čitavu građevinu nakon što vas je tako strateški smjestio u nju? Nemoguće.

Na kraju vam želim ponuditi Riječ Božju da sasvim raspršim ostatke straha u vezi sa stajanjem pred Kristovim sudom, tako da odsad nadalje možete očekivati taj Dan s velikom radošću i zahvaljivanjem.

Biblija nam daje tri neoboriva razloga da nemamo razloga bojati se, već da imamo sve razloge radovati se dolasku Sudnjeg dana¹. *Strah nije u skladu sa svim divnim odnosima koje je Gospodin najavio u svojoj ljubavi za nas.* Bog je definirao tko je on nama, a ta definicija nije sukladna strahu. Kroz čitavo Pismo on opisuje sve strane svog odnosa s nama: on je naš otac, brat, prijatelj, zaručnik, glava, muž, odvjetnik, rođak-otkupitelj, pomoćnik, utočište, pastir i još mnogo toga.

On je uspostavio sve te slavne odnose s nama kroz križ. I sad želi da znamo: "To je ono tko sam ja vama." Mislite li da će on iznenada Sudnjeg dana zbrisati sve te odnose sa svojim narodom? Nikada! Kako može otac odbaciti svoje potomstvo u trenutku kad to dijete treba odgovarati? Čak i kad se knjiga života otvori, on će još uvijek biti vaš otac, odvjetnik, posrednik. Ništa ne može oduzeti taj odnos od vas.

2. Strah ne može biti nazočan na dan vaše obnove i krunidbe. "Ne postupa s nama po grijesima našim niti nam plaća po našim krivnjama ... Koliko je istok daleko od zapada, tako udaljuje od nas bezakonja naša" (Ps 103,10.12). Naši umovi ne mogu ni započeti mjeriti koliko je istok udaljen od zapada. A to je ono što Bog želi reći u ovom retku: on je tako daleko uklonio naše grijehе da ih nikada više ne možemo pozvati natrag.

Možda se pitate zašto Dan Božjega suda nazivam danom naše krunidbe? Zato što Izaija kaže za taj dan: "Kao što se ženik raduje nevjesti, tvoj će se Bog tebi radovati" (Iz 62,5). Kad onoga dana budete stajali pred Gospodinom, prepoznat ćete njegove oči pune ljubavi za vas. On će tada ispred čitavog mnoštva prestupnika pružiti ruke da vas zagrlj kao svoju zaručnicu. Pitam vas, kako se možete bojati dok vas vaš Gospodin gleda s ljubavlju i veseljem? Tada ćete još uvijek biti zjenica njegova oka.

3. Gospodin neće učiniti ništa manje od onoga što je od nas zahtijevao ovdje na zemlji. Bog ne zahtijeva ništa od nas u svojim zapovijedima što sam nije voljan učiniti. A jedan od tih zahtjeva jest da skrivamo, pokrivamo i opraštamo grijehе naše braće i sestara: "Ako ti brat sagriješi, pođi te ga ukori nasamo. Ako te posluša, dobio si svoga brata" (Mt 18,15).

Ako će biti odvojen sud za kršćane, kao što neki uče, vjerujem će da to biti područje života gdje će se to događati. Bog mrzi kad izlažemo slabosti i nemoći drugih svetih, posebno pred očima grešnika. Ja vjerujem da će ovaj sud morati biti privatan, oči u oči, intiman susret. Isus će nam s ljubavlju reći:

"Ne mogu dopustiti da ovu prtljagu nosiš sa sobom. Želim ti pokazati što si propustio na zemlji i kako su neka tvoja djela bila učinjena u tijelu, bez mog Duha. Da, ti si moja dragocjena zaručnica i pred tobom nije ništa drugo nego slava. Pod mojom si krvi, bez ijedne mrlje ili bore. Ali sva tvoja djela učinjena u tijelu moraju izgorjeti."

To će biti učinjeno samo da se uzveliča njegovo milosrđe. Vidjet ćemo sva prošla djela našega tijela spaljena kao svjedočanstvo njegove milosti. Kakav slavan trenutak veselja u milosti pokazane nam tada!

Njegova Riječ već nam govori: "Čovjekova promišljenost čini ga sporim na gnjev, i njegova je slava preći preko prijestupa" (Izr19,11). "Slava je Božja sakrivati stvar" (Izr 25,2). U privatnom trenutku onoga dana, Isus će nam pokazati kako je pokrivaio i opraštao naše grijehе kad smo to najmanje zaslužili. Otkrit će nam kako su samo njegova milost i milosrđe dopustili da prijeđemo iz smrti u život. "Sva njegova nedjela što ih počini bit će zaboravljena" (Ez 18,22). Naši grijesi zauvijek su zbrisani njegovom krvi i nikada se više neće spominjati. A takav bi trebao biti i naš stav prema našoj braći i sestrama koji su nas povrijedili.

Iznio sam vam ovu poruku da učvrstim vašu dušu i priprelim vas za svaku neviđenu katastrofu u mračnim danima koji dolaze. Na vrhuncu svih svojih kušnji, Martin Luther je svjedočio: "Gospodine, sad kad si mi sve oprostio, učini sa mnom kako ti je volja." Luther je bio uvjeren da Bog koji je mogao zbrisati sve njegove grijehе i spasiti mu dušu sigurno se može pobrinuti za njegovo fizičko tijelo i materijalne potrebe. U biti je rekao:

"Zašto bih se bojao onoga što mi može učiniti čovjek? Služim Bogu koji me može očistiti od mojih grijehа i donijeti mir mojoj duši. Nije važno ako se sve oko mene sruši. Ako je moj Bog u stanju spasiti me i sačuvati mi dušu za vječnost, zašto ne bi bio u stanju pobrinuti se za moje fizičko tijelo dok sam na ovoj zemlji? O, Gospodine, sad kad mi je oprošteno i kad mogu stajati pred tobom na Sudnji dan s neizrecivom radošću, učini sa mnom kako ti je volja."

Dragi sveti, radujte se! Ovaj sadašnji život nije konačna stvarnost. Naša stvarnost je vječni život u nazočnosti našega blagoslovljenog Gospodina. Čuvajte vjeru. Stvari jure prema dolje, ali mi idemo gore!